

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Uredbe o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih dejavnosti izkoriščanja mineralnih surovin obsega:

- Uredbo o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih dejavnosti izkoriščanja mineralnih surovin (Uradni list RS, št. 43/08 z dne 5. 5. 2008),
- Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih dejavnosti izkoriščanja mineralnih surovin (Uradni list RS, št. 30/11 z dne 22. 4. 2011),
- Uredbo o spremembi Uredbe o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih dejavnosti izkoriščanja mineralnih surovin (Uradni list RS, št. 64/21 z dne 23. 4. 2021).

UREDBA

O RAVNANJU Z ODPADKI IZ RUDARSKIH IN DRUGIH DEJAVNOSTI IZKORIŠČANJA MINERALNIH SUROVIN

(neuradno prečiščeno besedilo št. 2)

Datum začetka uporabe: 24.04.2021

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina)

Ta uredba v skladu z [Direktivo 2006/21/ES](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti ter o spremembi [Direktive 2004/35/ES](#) (UL L št. 102 z dne 11. 4. 2006, str. 15) (v nadaljnjem besedilu: [Direktiva 2006/21/ES](#)) določa ukrepe in ravnanja z odpadki iz rudarskih in drugih dejavnosti izkoriščanja mineralnih surovin ter obveznost poročanja Evropski komisiji (v nadaljnjem besedilu: Komisija) z namenom preprečevanja ali zmanjševanja škodljivih učinkov na okolje, zlasti na vode, zrak, tla, živalstvo, rastlinstvo, kulturno dediščino in pokrajino, ter kakršnih koli tveganj za zdravje ljudi, ki nastanejo kot posledica ravnanja s temi odpadki.

2. člen

(uporaba)

(1) Ta uredba se uporablja za ravnanje z odpadki, ki nastanejo pri raziskovanju, pridobivanju, bogatenju in skladiščenju mineralnih surovin in obratovanju kamnolomov (v nadaljnjem besedilu: rudarski odpadki).

(2) Ta uredba se ne uporablja za:

1. odpadke, ki ne nastanejo neposredno kot posledica postopkov raziskovanja, pridobivanja in bogatenja mineralnih surovin ter obratovanja kamnolomov, kot so na primer živilski odpadki, odpadna olja, izrabljena motorna vozila, izrabljene baterije in akumulatorji;
2. odpadke, ki nastanejo pri raziskovanju, pridobivanju in pri bogatenju mineralnih surovin na morju;
3. injiciranje vode in ponovno injiciranje izčrpane podzemne vode v obsegu, ki je v skladu z [Direktivo 2000/60/ES](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L št. 327 z dne 22. 12. 2000, str. 1), zadnjič spremenjeno z Odločbo, št. 2455/2001/ES Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi seznama prednostih snovi na področju vodne politike in o spremembi [Direktive 2000/60/ES](#) (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2001, str. 1), opredeljen z okoljevarstvenim dovoljenjem, izdanem na podlagi zakona, ki ureja varstvo okolja.

(3) Določbe 7. člena, 8. člena, drugega do četrtega odstavka 10. člena, tretjega do šestega odstavka 11. člena, 12. člena, šestega do osmega odstavka 13. člena, 14. člena, 15. člena ter prvega in drugega odstavka 16. člena te uredbe se ne uporabljajo za inertne odpadke in neonesnaženo zemljino, ki nastajajo kot posledica raziskovanja, pridobivanja, bogatenja in skladiščenja mineralnih surovin ter obratovanja kamnolomov, in za odpadke, ki nastanejo pri pridobivanju, predelavi in pri skladiščenju šote, razen če se taki odpadki odlagajo v napravi kategorije A.

(4) Določbe četrtega do šestega odstavka 11. člena, šestega do enajstega odstavka 12. člena, šestega do osmega odstavka 13. člena, 14. člena ter 15. člena te uredbe se ne uporabljajo za nenevarne odpadke, ki niso inertni odpadki, razen če se taki odpadki odlagajo v napravi kategorije A.

(5) Za ravnanje z rudarskimi odpadki se ne uporabljajo določbe predpisa, ki ureja odlaganje odpadkov na odlagališčih.

3. člen

(izrazi)

Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

1. odpadek je odpadek v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, in je uvrščen v eno od skupin odpadkov, določenih s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki;
2. nevaren odpadek je odpadek, ki se razvršča med nevarne odpadke na podlagi meril za razvrščanje po seznamu skupin in ugotavljanja lastnosti nevarnih odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki;
3. nenevaren odpadek je vsak odpadek, ki ni uvrščen med nevarne odpadke;
4. inertni odpadek je odpadek, ki se fizikalno, kemično ali biološko bistveno ne spreminja, ne razpade, ne zgori ali drugače kemijsko ali fizikalno ne reagira, ni biološko razgradljiv in ne vpliva škodljivo na druge snovi ob stiku z njimi na način, ki povečuje obremenitev okolja ali je zdravju škodljiv. Vsebnost parametrov onesnaženosti v izlužku inertnega odpadka in ekotoksičnost izcedne vode, izražena kot nevarna lastnost H14 iz predpisa, ki ureja ravnanje z odpadki, ne ogrožata kakovosti površinske ali podzemne vode;

5. neonesnažena zemljina je zemljina, ki se med izvajanjem dejavnosti izkoriščanja mineralnih surovin odstrani z zgornje plasti tal in se kot zemeljski izkop v skladu s predpisom, ki ureja obremenjevanje tal z vnašanjem odpadkov, lahko uporablja za izboljšanje ekološkega stanja tal ter se s predpisi Evropske unije ne šteje za onesnaženo;
6. mineralna surovina ali mineral je koncentracija ali pojav organskih ali anorganskih snovi v ali na zemeljski skorji, kakor so na primer energetske surovine, kovinske mineralne surovine (rude) in nekovinske mineralne surovine (industrijski minerali in mineralne surovine za gradbeništvo);
7. rudarske in druge dejavnosti izkoriščanja mineralnih surovin so dejavnosti vseh organizacij in podjetij, ki izvajajo površinska ali podzemna izkoriščanja mineralnih surovin v tržne namene, vključno s črpanjem iz vrtin ali bogatenjem pridobljenega materiala;
8. območje na morju (off-shore) je območje morja in morskega dna, ki se širi na morje od črte nizke vode pri običajnem ali srednje močnem plimovanju;
9. bogatenje je mehanski, fizikalni, biološki, termični ali kemični postopek ali vrsta takšnih postopkov, ki se izvajajo na mineralnih surovinah, vključno s postopki pri obratovanju kamnolomov, z namenom izkoriščanja mineralnih surovin. Bogatenje vključuje spreminjanje velikosti, razvrščanje, ločevanje in izluževanje mineralnih surovin ter ponovno predelavo neizrabljenih ostankov izkoriščanja mineralnih surovin, vendar brez taljenja, termičnih postopkov predelave (razen žganja apnenca) in metalurških postopkov;
10. hidrometalurška jalovina je odpadna trdna snov ali blato, ki ostane po bogatenju mineralnih surovin s postopki ločevanja za ločitev koristnih mineralov od manj vredne kamnine, kot so na primer drobljenje, mletje, ločevanje po velikosti, flotacija in druge fizikalno-kemijske tehnike;
11. jalovišče je na površini tal zgrajen rudarski objekt za odlaganje trdnih odpadkov;
12. pregrada je objekt, ki je zgrajen za zadrževanje ali razmejevanje vode oziroma odpadkov znotraj usedalnega bazena;
13. usedalni bazen je naravno oblikovan bazen ali umetno zgrajen objekt, kamor se odlagajo drobnozrnati odpadki, običajno hidrometalurška jalovina, nastala pri bogatenju, skupaj z različnimi količinami proste vode, nastale pri bogatenju mineralnih surovin ter čiščenju in recikliranju tehnološke vode;
14. lahko sprostljiv cianid so cianid in cianidne spojine, ki disociirajo v šibki kislini pri določeni vrednosti pH;
15. izcedne vode so vse tekočine, ki pronicajo skozi odložene odpadke in odtekajo iz naprave za ravnanje z odpadki ali se v njej zadržujejo, vključno z onesnaženo drenažno vodo, ki bi lahko imela škodljive učinke na okolje, če ni ustrezno obdelana;
16. naprava za ravnanje z rudarskimi odpadki (v nadaljnjem besedilu: naprava) je kakršno koli območje, ki je namenjeno kopičenju ali odlaganju rudarskih odpadkov v trdnem ali tekočem stanju ali v raztopini ali suspenziji. Naprava je tudi kakršna koli pregrada ali druga grajena ali naravna struktura, ki služi za sprejemanje, zadrževanje ali razmejevanje rudarskih odpadkov ali kako drugače služi takšni napravi, vključno z jalovišči in usedalnimi bazeni. Za napravo ne štejejo odkopani rudniški prostori, kamor se za sanacijske in gradbene namene, po pridobivanju mineralov, odlagajo odpadki;

17. okoljska nesreča je dogodek, ki se zgodi med postopkom ravnanja z rudarskimi odpadki na kateri koli napravi in ki povzroči na napravi ali zunaj nje takojšnjo ali dolgoročno nevarnost za zdravje ljudi oziroma okolje;
18. nevarna snov je snov, zmes ali pripravek, ki ima nevarne lastnosti skladno s predpisi, ki urejajo kemikalije;
19. najboljša razpoložljiva tehnologija je najboljša razpoložljiva tehnologija skladno z zakonom, ki ureja varstvo okolja;
20. vodni sprejemnik je površinska voda, podzemna voda, somornica in obalno morje v skladu z zakonom, ki ureja vode;
21. sanacija je obdelava zemljišča, ki je prizadeto zaradi naprave, z namenom, da se zemljišče povrne v zadovoljivo stanje, pri čemer se upoštevajo standardi kakovosti tal, varstvo prostoživečih živali, rastlin in sladkovodnih sistemov, varstvo krajine ter možnosti koristne rabe zemljišča;
22. raziskovanje je iskanje ekonomsko donosnih nahajališč mineralnih surovin, vključno z vzorčenjem, množičnim vzorčenjem, vrtanjem in prekopavanjem, razen del, ki so potrebna za pripravo takšnih nahajališč, ter kakršne koli dejavnosti, ki so neposredno povezane s postopkom izkoriščanja mineralnih surovin, ki je v teku;
23. javnost je javnost v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja;
24. zadevna javnost pomeni javnost, na katero vplivajo ali bi utegnili vplivati postopki okoljskega odločanja ali ki ima interes pri takem odločanju, kakor je predvideno v 6. in 7. členu te uredbe; šteje se, da imajo nevladne organizacije, ki podpirajo varstvo okolja in izpolnjujejo katere koli pogoje nacionalne zakonodaje, interes pri takem odločanju;
25. upravljavec naprave je fizična ali pravna oseba, ki je odgovorna za ravnanje z rudarskimi odpadki, vključno z njihovim začasnim skladiščenjem ter ravnanjem z njimi med obratovanjem naprave in v fazi po njenem zaprtju;
26. imetnik rudarskih odpadkov je povzročitelj rudarskih odpadkov ali fizična ali pravna oseba, ki ima rudarske odpadke v posesti;
27. pooblaščenec za varstvo okolja je fizična oseba, ki jo v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, imenuje upravljavec naprave in ki ima tehnično znanje in izkušnje, potrebne za izvrševanje nalog iz te uredbe;
28. pristojni organ je ministrstvo, pristojno za okolje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo);
29. kraj ravnanja z rudarskimi odpadki je celotno zemljišče na geografskem območju, s katerim upravlja upravljavec naprave;
30. večja sprememba je sprememba v strukturi ali obratovanju naprave, ki ima lahko po mnenju ministrstva pomembne negativne učinke na zdravje ljudi ali okolje;
31. rudniški prostor je v skladu z zakonom, ki ureja rudarstvo, prostor na površini in pod zemljo, sestavljen iz pristopnega zemljišča in zemljišča, namenjenega raziskovanju oziroma izkoriščanju mineralne surovine, omejen z mejnimi linijami med določenimi geografskimi koordinatami, navezanimi na geodetsko mrežo.

II. PREPREČEVANJE NASTAJANJA RUDARSKIH ODPADKOV IN RAVNANJE Z NJIMI

4. člen

(splošne zahteve)

(1) Imetnik rudarskih odpadkov mora zagotoviti, da pri ravnanju z rudarskimi odpadki ni ogroženo zdravje ljudi in da se ne uporabljajo postopki ali metode, ki bi lahko škodile okolju, zlasti pa, da z emisijo snovi ali energije ne povzročajo:

- čezmernega obremenjevanja voda, zraka in tal;
- čezmernega obremenjevanja s hrupom ali z neprijetnimi vonjavami;
- bistvenega poslabšanja življenjskih možnosti živali in rastlin;
- škodljivega vpliva na krajino ali območja, zavarovana po predpisih, ki urejajo varstvo kulturne dediščine;
- škodljivega vpliva na območja, zavarovana po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

(2) Rudarske odpadke je prepovedano izlivati ter izpuščati v naravno okolje ali jih odmetavati ali nenadzorovano odlagati.

(3) Imetnik rudarskih odpadkov ne sme opustiti s to uredbo predpisanega ravnanja z rudarskimi odpadki, ki se nahajajo na območju naprave:

- ne glede na čas, če gre za napravo kategorije A ali napravo, ki je v načrtu ravnanja z odpadki iz 5. člena te uredbe opredeljena za ravnanje z nevarnimi odpadki,
- več kot šest mesecev, če gre za napravo za ravnanje z nevarnimi odpadki, ki nastanejo nepredvideno,
- več kot eno leto, če gre za napravo za ravnanje z nenevarnimi odpadki, ki niso inertni odpadki,
- več kot tri leta, če gre za napravo za ravnanje z neonesnaženo zemljino, nenevarnimi odpadki, nastalimi pri raziskovanju, odpadki, nastalimi pri pridobivanju, bogatenju in skladiščenju šote, ter inertnimi odpadki.

(4) Upravljavec naprave mora izvajati vse ukrepe za preprečevanje ali zmanjševanje, kolikor je mogoče, škodljivih učinkov na okolje ali zdravje ljudi, ki nastanejo kot posledica ravnanja z rudarskimi odpadki. To vključuje upravljanje katere koli naprave, tudi po njenem zaprtju, in preprečevanje okoljskih nesreč, v katere bi bila lahko ta naprava vpletena, ter zmanjševanje posledic okoljske nesreče, če se zgodi na napravi, za okolje in zdravje ljudi.

(5) Pri načrtovanju ukrepov iz prejšnjega odstavka je treba, med drugim, upoštevati najboljše razpoložljive tehnologije ter tehnične lastnosti naprave, njeno umestitev v prostoru in lokalne okoljske razmere.

5. člen

(načrt ravnanja z rudarskimi odpadki)

(1) Upravljavec naprave mora za izvajanje ukrepov za zmanjšanje nastajanja rudarskih odpadkov, za njihovo obdelavo, predelavo ali odstranjevanje izdelati načrt ravnanja z rudarskimi odpadki ob upoštevanju načela trajnostnega razvoja.

(2) Načrt ravnanja z rudarskimi odpadki mora slediti naslednjim ciljem:

1. preprečiti ali zmanjšati nastajanje rudarskih odpadkov in njihove škodljivosti za okolje in zdravje ljudi, predvsem z:
 - upoštevanjem trajnostnega ravnanja z rudarskimi odpadki pri načrtovanju in izbiri metode, ki je uporabljena za pridobivanje in bogatenje mineralnih surovin;
 - upoštevanjem sprememb, ki so jim rudarski odpadki izpostavljeni zaradi povečanja njihove površine in izpostavljenosti vremenskim razmeram na površju;
 - uporabo rudarskih odpadkov za zasipanje odkopanih rudniških prostorov po pridobivanju mineralnih surovin, če je to tehnično in ekonomsko izvedljivo ter do okolja prijazno v skladu s predpisanimi standardi okolja in v skladu s to uredbo;
 - vrnitvijo vrhnje plasti tal na prvotno mesto po zaprtju naprave, ali če to ni izvedljivo, na drug kraj za isti namen;
 - uporabo manj nevarnih snovi pri bogatenju mineralnih surovin;
2. spodbujati predelavo rudarskih odpadkov s postopki recikliranja, ponovne uporabe ali regeneriranja teh odpadkov, če je to v skladu z operativnimi programi na področju varstva okolja v zvezi z ravnanjem z odpadki, v skladu s predpisanimi standardi okolja in v skladu s to uredbo;
3. zagotavljati kratkoročno in dolgoročno varno odstranjevanje rudarskih odpadkov predvsem tako, da se upravljanje naprave med njenim obratovanjem in po njenem zaprtju upošteva že pri njenem načrtovanju in da se izbere projekt, ki:
 - zahteva čim manj spremljanja stanja, nadzora in upravljanja zaprte naprave;
 - preprečuje ali vsaj zmanjšuje dolgoročne škodljive vplive, ki jih je npr. mogoče pripisati širjenju onesnaževal v zrak ali v vode iz naprave;
 - zagotavlja dolgoročno geotehnično obstojnost vseh pregrad ali jalovišč, ki se dvigujejo nad prvotno površino tal.

(3) Načrt ravnanja z rudarskimi odpadki mora vsebovati poleg vsebine iz predpisa, ki ureja ravnanje z odpadki, še:

1. predlog klasifikacije naprave v skladu z merili iz priloge 3, ki je sestavni del te uredbe, in sicer:
 - dokument, ki dokazuje, da so v skladu s prvim odstavkom 6. člena te uredbe vzpostavljeni ukrepi za preprečevanje okoljskih nesreč, sistem obvladovanja varnosti za njihovo izvajanje in načrt za ukrepanje ob nesrečah, če gre za napravo kategorije A,
 - kadar upravljavec naprave meni, da za ravnanje z rudarskimi odpadki naprava kategorije A ni potrebna, zadostne informacije, s katerimi dokazuje, da se naprava ne uvršča med naprave kategorije A, vključno z oceno možnih nevarnosti nesreč;

2. opredelitev odpadkov v skladu s prilogo 2, ki je sestavni del te uredbe, in z oceno celotne količine rudarskih odpadkov, ki bodo nastali med obratovanjem;
3. opis postopka, pri katerem nastanejo takšni odpadki, in opis kakršne koli njihove nadaljnje obdelave;
4. opis mogočih škodljivih učinkov na okolje in zdravje ljudi zaradi odlaganja takšnih odpadkov ter opis preventivnih ukrepov, ki jih je treba izvajati, da se čim bolj omilijo vplivi na okolje med obratovanjem naprave in po njenem zaprtju, vključno z vidiki iz 1. 2., 4. in 5. točke drugega odstavka 11. člena te uredbe;
5. predlog postopkov spremljanja stanja rudarskih odpadkov in odkopanih rudniških prostorov in njihovega nadzora v skladu z 10. členom te uredbe, če gre za zasipavanje odkopanih rudniških prostorov, in predlog načrtov in ureditev za redno spremljanje stanja in nadzor naprave ter za ukrepanje v primeru ugotovljene nestabilnosti rudarskih odpadkov ali onesnaževanja voda ali tal v skladu s 3. točko drugega odstavka 11. člena te uredbe;
6. predlog načrta postopkov za zaprtje naprave, vključno s sanacijo, postopki po zaprtju naprave in spremljanjem stanja po zaprtju naprave v skladu z 12. členom te uredbe;
7. predlog ukrepov za preprečevanje poslabšanja kemijskega stanja vod v skladu s predpisi, ki urejajo emisije snovi v vode z odvajanjem odpadnih vod, ter ukrepov za preprečevanje ali zmanjševanje onesnaževanja zraka in tal v skladu s 13. členom te uredbe;
8. raziskavo stanja zemljišča, ki bo obremenjeno zaradi obratovanja naprave.

(4) Načrt ravnanja z rudarskimi odpadki mora vsebovati zadostne informacije, da lahko ministrstvo oceni sposobnost upravljavca naprave uresničiti cilje načrta ravnanja z rudarskimi odpadki iz drugega odstavka tega člena in izpolniti svoje obveznosti iz te uredbe. Iz načrta ravnanja z rudarskimi odpadki mora biti zlasti razvidno, kako izbrana metoda, navedena v prvi alineji 1. točke drugega odstavka tega člena, izpolnjuje cilje načrta ravnanja z rudarskimi odpadki.

(5) Upravljavec naprave mora zagotoviti, da se načrt ravnanja z rudarskimi odpadki vsakih pet let pregleda oziroma po potrebi spremeni ob vsaki večji spremembi v obratovanju naprave ali ob spremembi vrste ali količine odloženih odpadkov. O vsaki večji spremembi v obratovanju naprave mora upravljavec naprave uradno obvestiti ministrstvo.

(6) Ne glede na določbe četrtega in petega odstavka tega člena mora upravljavec naprave, ki je namenjena za inertne odpadke oziroma neonesnaženo zemljino, ki nastajajo kot posledica raziskovanja, pridobivanja, bogatenja in skladiščenja mineralnih surovin ter obratovanja kamnolomov, izdelati načrt ravnanja z rudarskimi odpadki kot sestavni del rudarskega projekta za izkoriščanje in rudarskega projekta za opustitev izkoriščanja v skladu z zakonom, ki ureja rudarstvo.

6. člen

(preprečevanje okoljskih nesreč in vključenost zadevne javnosti)

(1) Upravljavec naprave mora pred začetkom obratovanja naprave, ki se v skladu z 9. členom te uredbe uvršča med naprave kategorije A:

- pripraviti in sprejeti zasnovo preprečevanja okoljskih nesreč v skladu z vsebinami iz priloge 1, ki je sestavni del te uredbe;

- vzpostaviti sistem obvladovanja varnosti za izvajanje zasnove preprečevanja okoljskih nesreč;
- izdelati za območje naprave načrt zaščite in reševanja v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami;
- zagotoviti, da ima zadevna javnost brezplačno in neposredno na voljo informacije o varnostnih ukrepih ter potrebnem ukrepanju v primeru nesreč, ki zajemajo vsaj vsebine iz priloge 4, ki je sestavni del te uredbe. Te informacije mora upravljavec vsaj vsaka tri leta pregledati in jih po potrebi posodobiti.

(2) Če je naprava obrat ali del obrata v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, upravljavcu naprave ni treba sprejeti zasnove preprečevanja okoljskih nesreč, vzpostaviti sistema obvladovanja varnosti za njeno izvajanje ter izdelati načrta zaščite in reševanja v skladu s to uredbo.

(3) Upravljavec naprave mora imenovati osebo, pristojno za varnost, ki je odgovorna za izvajanje in periodični nadzor zasnove preprečevanja okoljskih nesreč iz prvega odstavka tega člena.

(4) Načrt zaščite in reševanja iz prvega odstavka tega člena mora slediti naslednjim ciljem:

- obvladovati in nadzorovati okoljske nesreče in druge neizgode z namenom, čim bolj omejiti njihove učinke, zlasti pa škodo za zdravje ljudi in okolje;
- izvesti ukrepe, ki so potrebni za varovanje zdravja ljudi in okolja pred učinki okoljskih nesreč in drugih neizgod;
- o ukrepih iz prejšnje alineje obvestiti zadevno javnost in pristojne organe v okolici naprave;
- zagotoviti sanacijo, vzpostavitev prejšnjega stanja in čiščenje okolja po okoljski nesreči;
- oceniti verjetnost nastanka verižne nesreče in izvesti v zvezi s preprečevanjem nastanka verižne nesreče dodatne ukrepe v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami.

(5) Ob nesreči na napravi mora upravljavec naprave izpolniti zahteve in pogoje, ki so z zakonom, ki ureja varstvo okolja, določeni za povzročitelja okoljske nesreče.

(6) Župan občine, na območju katere je naprava, mora zagotoviti, da se v skladu s predpisom s področja varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, ki ureja vsebino in izdelavo načrtov zaščite in reševanja, uredi načrtovanje ukrepov ob okoljski nesreči v okolici naprave. Upravljavec naprave mora pripravljavcu občinskega načrta zaščite in reševanja v skladu s predpisom iz prejšnjega stavka posredovati vse informacije, ki jih potrebuje za pripravo načrta ukrepov zunaj kraja ravnanja z rudarskimi odpadki.

(7) Za sodelovanje zadevne javnosti pri pripravi ali pregledu občinskega načrta zaščite in reševanja ter za dostop zadevne javnosti do veljavnih občinskih načrtov zaščite in reševanja se uporablja predpis s področja varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, ki ureja vsebino in izdelavo načrtov zaščite in reševanja.

III. PRIDOBITEV OKOLJEVARSTVENEGA DOVOLJENJA

7. člen

(okoljevarstveno dovoljenje)

(1) Upravljavec naprave ne sme obratovati z napravo ali je na kakršen koli način uporabljati, če nima okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave, ki lahko povzroča onesnaževanje večjega obsega, pridobljenega v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: okoljevarstveno dovoljenje).

(2) Vloga za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja se vloži pisno ali elektronsko v skladu s predpisi, ki urejajo elektronsko poslovanje, in mora vsebovati vsaj naslednje podatke:

- o upravljavcu naprave;
- o predlagani lokaciji naprave, vključno z mogočimi nadomestnimi lokacijami;
- načrt ravnanja z rudarskimi odpadki iz 5. člena te uredbe;
- o izpolnjevanju pogojev za gradnjo in upravljanje naprave iz 11. člena te uredbe;
- predlog ureditve glede finančne garancije ali enakovrednega finančnega jamstva v skladu s 14. členom te uredbe;
- informacije iz poročila o vplivih na okolje, če je za napravo zahtevana presoja vplivov na okolje v skladu s predpisom, ki ureja vrste posegov v okolje, za katere je potrebna presoja vplivov na okolje,
- informacijo o tem, da je vlagatelj pristojnemu občinskemu organu poslal podatke za izdelavo občinskega načrta zaščite in reševanja.

(3) Ministrstvo izda okoljevarstveno dovoljenje, če iz dokumentacije, priložene k vlogi za okoljevarstveno dovoljenje, ugotovi, da:

- upravljavec naprave izpolnjuje zahteve iz te uredbe;
- ravnanje z rudarskimi odpadki ni v nasprotju s smernicami iz operativnih programov varstva okolja na področju ravnanja z odpadki ali ne ovira izvajanja teh operativnih programov.

(4) V okoljevarstvenem dovoljenju ministrstvo določi:

1. vrste odpadkov, ki se lahko odlagajo, in celotno količino odloženih odpadkov,
2. način prevzemanja odpadkov in preverjanja njihove istovetnosti ter druge pogoje obratovanja,
3. način izvajanja obratovalnega monitoringa in drugih oblik nadzora nad onesnaževanjem okolja,
4. način rednega pregledovanja naprave in vzdrževanja vseh strukturnih delov naprave,
5. zahteve v zvezi s poročanjem o vrstah, izvoru in količinah odloženih odpadkov,
6. zahteve v zvezi z zaprtjem naprave in ukrepe za preprečevanje škodljivih vplivov na okolje po njegovem zaprtju v skladu z 12. členom te uredbe in

7. časovno obdobje, v katerem mora upravljavec naprave po njenem zaprtju zagotavljati izvajanje predpisanih obveznosti iz 12. člena te uredbe.

(5) V zvezi s financiranjem predpisanih ukrepov za čas obratovanja in zapiranja naprave ter za čas po njenem zaprtju se v okoljevarstvenem dovoljenju določijo:

- višina finančne garancije, preračunana na celotno količino odloženih odpadkov,
- obdobje po zaprtju, za katerega je izdelan izračun višine finančne garancije,
- predvidena višina stroškov zapiranja,
- predvidena višina stroškov za izvedbo ukrepov varstva okolja po zaprtju.

(6) Ministrstvo po uradni dolžnosti periodično najmanj vsako tretje leto preverja izpolnjevanje zahtev in pogojev iz okoljevarstvenega dovoljenja in ga spremeni v primeru:

- večje spremembe v obratovanju naprave ali spremembe vrste ali količine odloženih rudarskih odpadkov;
- če je zaradi rezultatov letnega poročanja v skladu s petim odstavkom 11. člena te uredbe ali na podlagi ugotovitev inšpekcijskih nadzorov, izvedenih v skladu z drugim odstavkom 20. člena te uredbe, treba spremeniti okoljevarstveno dovoljenje;
- če je na podlagi izmenjave informacij o pomembnih spremembah v najboljših razpoložljivih tehnologijah v skladu z 18. členom te uredbe, treba spremeniti okoljevarstveno dovoljenje.

(7) Informacije iz okoljevarstvenega dovoljenja, izdanega v skladu s tem členom, so na voljo pristojnim statističnim uradom držav članic Evropske unije in Skupnosti, če zanje zaprosijo v statistične namene. Informacije izključno poslovne narave, kot so na primer informacije v zvezi s poslovnimi odnosi in strukturo stroškov ter o obsegu zalog mineralnih surovin, se za statistične namene ne posredujejo ali objavijo.

8. člen

(sodelovanje javnosti)

(1) Ministrstvo zagotovi sodelovanje javnosti v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja ali njegove spremembe v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(2) Zadevna javnost ima v skladu z zakonom, ki ureja upravni postopek, v rokih, ki jih določa ta zakon, na voljo tudi naslednje informacije:

- bistvena poročila in nasvete, ki so bili posredovani ministrstvu potem, ko je bila javnost že obveščena o postopku za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja ali njegove spremembe;
- vse druge podatke, ki se nanašajo na odločitev ministrstva glede vloge za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja ali njegove spremembe in ki postanejo dostopni šele potem, ko je javnost že obveščena o postopku za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja ali njegove spremembe.

9. člen

(klasifikacija naprav)

Naprava se za namene te uredbe uvrsti med naprave kategorije A na podlagi meril iz priloge 3, ki je sestavni del te uredbe.

10. člen

(odkopani rudniški prostori)

(1) Če upravljavec naprave uporablja rudarske odpadke, ki se nahajajo na kraju ravnanja z rudarskimi odpadki, za zasipavanje odkopanih rudniških prostorov, nastalih pri površinskem ali podzemnem pridobivanju mineralnih surovin, za sanacijske in gradbene namene v skladu s predpisi, ki urejajo rudarstvo, mora izvajati ukrepe, s katerimi:

- zagotovi stabilnost rudarskih odpadkov v skladu z drugim odstavkom 11. člena te uredbe;
- prepreči onesnaževanje tal, površinskih voda in podzemne vode v skladu s prvim, četrtem in petim odstavkom 13. člena te uredbe;
- zagotovi spremljanje stanja rudarskih odpadkov in odkopanih rudniških prostorov v skladu z osmim do dvanajstim odstavkom 12. člena te uredbe.

(2) Ministrstvo podrobneje določi pogoje za zasipavanje odkopanih rudniških prostorov z rudarskimi odpadki iz prejšnjega odstavka v okoljevarstvenem dovoljenju iz 7. člena te uredbe.

(3) Upravljavec naprave mora k vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz 7. člena te uredbe priložiti projekt, ki ureja zasipavanje odkopanih rudniških prostorov in je izdelan v skladu s predpisi, ki urejajo rudarstvo.

(4) Zasipavanje odkopanih rudniških prostorov z odpadki, ki niso rudarski odpadki, je odlaganje odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odlagališča odpadkov, razen v primerih, ko je s posebnim predpisom določeno, da postopki zasipavanja odkopanih rudniških prostorov lahko štejejo za postopke predelave.

IV. GRADNJA, UPRAVLJANJE IN ZAPRTJE NAPRAVE

11. člen

(gradnja in upravljanje naprave)

(1) Upravljavec naprave mora pri upravljanju naprave zagotoviti, da je pooblaščenec za varstvo okolja omogočeno strokovno neodvisno opravljanje nalog v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, ter da je poskrbljeno za tehnični razvoj postopkov in opreme pri obratovanju naprave in za usposabljanje pri njem zaposlenih delavcev.

(2) Pri gradnji nove naprave ali pri spremembi v obratovanju obratujoče naprave mora upravljavec zagotoviti, da:

1. kraj ravnanja z rudarskimi odpadki izpolnjuje pogoje glede:
 - varstva pred škodljivimi vplivi na krajino ali območja, zavarovana po predpisih, ki urejajo varstvo kulturne dediščine;

- varstva pred škodljivimi vplivi na območja, zavarovana po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave;
 - geoloških, hidroloških, hidrogeoloških, seizmičnih in geotehnoloških pogojev;
2. je naprava načrtovana tako, da izpolnjuje potrebne pogoje glede:
 - dolgoročnega in kratkoročnega preprečevanja onesnaževanja tal, zraka, podzemne vode ali površinskih voda v skladu s predpisi, ki na področju varstva okolja urejajo emisije snovi v okolje;
 - učinkovitega zbiranja odpadnih in izcednih voda, v skladu z izdanim okoljevarstvenim dovoljenjem;
 - zmanjšanja erozije, ki jo povzročata veter ali voda, če je to tehnično mogoče in ekonomsko izvedljivo;
 3. je naprava grajena, upravljana in vzdrževana tako, da se zagotovi njena fizikalna stabilnost, prepreči kratkoročno in dolgoročno onesnaževanje tal, zraka, površinskih voda ali podzemne vode in čim bolj zmanjša razvrednotenje krajine;
 4. so izdelani načrti in sprejete ureditve za redno spremljanje stanja in nadzor naprave s strani pooblaščenec varstva okolja in za ukrepanje ob ugotovljeni nestabilnosti ali onesnaževanju voda ali tal;
 5. je sprejeta ureditev o sanaciji zemljišča in zaprtju naprave;
 6. je sprejeta ureditev o upravljanju naprave po njenem zaprtju;
 7. se vodi evidenca o spremljanju stanja in nadzoru iz 4. točke tega odstavka, ki se hrani skupaj z dokumentacijo, na podlagi katere so bila izdana ustrezna dovoljenja ali soglasja v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, h gradnji naprave, in sicer z namenom, da se zagotovi prenos informacij, zlasti ob zamenjavi upravljavca naprave.

(3) Upravljavec naprave mora nemudoma oziroma najpozneje v 48 urah uradno obvestiti ministrstvo o vsakršnem dogodku, ki bi utegnil vplivati na stabilnost naprave in o katerih koli pomembnih škodljivih vplivih na okolje, ki se ugotovijo v postopkih nadzora ali spremljanja stanja naprave.

(4) Ob dogodkih iz prejšnjega odstavka mora upravljavec naprave izdelati načrt ukrepov in o njem in njegovem izvajanju poročati ministrstvu ter slediti navodilom ministrstva glede izvajanja potrebnih dodatnih ukrepov za izboljšanje stanja. Upravljavec naprave krije vse stroške izvajanja ukrepov za izboljšanje stanja.

(5) Upravljavec naprave mora ministrstvu najpozneje do 31. junija tekočega leta poročati za preteklo leto o rezultatih spremljanja stanja rudarskih odpadkov, da dokaže izpolnjevanje pogojev iz okoljevarstvenega dovoljenja in da se izpopolni vedenje o lastnostih odpadkov in stanju naprave.

(6) Ministrstvo lahko določi neodvisnega strokovnjaka, ki pregleda in oceni letno poročilo iz prejšnjega odstavka. Vse stroške pregleda in ocene letnega poročila krije upravljavec naprave.

(postopki zaprtja in upravljanja po zaprtju naprave)

(1) O začetku postopkov zaprtja naprave ter o načinu in časovnici zapiranja naprave odloči ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju iz 7. člena te uredbe.

(2) Postopek zaprtja naprave se začne, če:

1. so izpolnjeni pogoji za zaprtje naprave, določeni v okoljevarstvenem dovoljenju,
2. zaprtje naprave zahteva upravljavec naprave,
3. ministrstvo iz letnih poročil iz petega odstavka 11. člena te uredbe ugotovi, da naprava ne izpolnjuje več pogojev iz okoljevarstvenega dovoljenja, ali
4. upravljavec naprave ne izvaja ukrepov, ki mu jih je pristojni inšpekcijski organ odredil zaradi nepravilnega ravnanja z odpadki. V primerih iz te točke se postopek zaprtja naprave začne na podlagi pravnomočne odločbe pristojnega inšpekcijskega organa.

(3) Pred zaprtjem naprave pristojni inšpekcijski organ:

- izvede inšpekcijski pregled kraja ravnanja z rudarskimi odpadki;
- oceni vsa poročila o zaprtju naprave, ki jih je predložil upravljavec naprave na podlagi odločbe iz prvega odstavka tega člena;
- potrdi, da je zemljišče, na katerega je imela naprava škodljiv vpliv, sanirano in
- izda poročilo o izpolnitvi vseh predpisanih zahtev v zvezi z zaprtjem naprave.

(4) Ministrstvo izda odločbo o zaprtju naprave na podlagi poročila pristojnega inšpekcijskega organa iz četrte alineje prejšnjega odstavka.

(5) Odločitev o zaprtju naprave v nobenem primeru ne vpliva na obveznosti upravljavca naprave v zvezi z izvajanjem ukrepov za preprečevanje škodljivih vplivov na okolje po zaprtju naprave, določenih v okoljevarstvenem dovoljenju ali drugih predpisov, ki urejajo emisije iz naprave v okolje.

(6) Upravljavec naprave je po odobrenem zaprtju naprave odgovoren za njeno vzdrževanje, spremljanje stanja in nadzor naprave ter za izvedbo vseh popravljalnih ukrepov v fazi po zaprtju naprave.

(7) O prenehanju odgovornosti upravljavca naprave iz prejšnjega odstavka po njenem dokončnem zaprtju odloči ministrstvo z odločbo, pri čemer pri odločanju o prenehanju odgovornosti upošteva vrsto in trajanje nevarnosti naprave za okolje po njenem zaprtju.

(8) Upravljavec naprave mora v skladu s predpisi, ki na področju varstva okolja urejajo emisije snovi v okolje, po zaprtju naprave zagotoviti najmanj spremljanje fizikalne in kemične stabilnosti naprave in izvajanje ukrepov za preprečevanje in zmanjševanje negativnih vplivov na okolje, zlasti glede onesnaževanja površinske in podzemne vode, in sicer s:

1. spremljanjem stanja in vzdrževanjem vseh strukturnih delov naprave z nadzorno in merilno opremo, ki je na napravi stalno nameščena ali vedno pripravljena za uporabo;
2. čiščenjem in z zagotavljanjem pretočnosti prelivnih in odtočnih kanalov, kjer je to potrebno.

(9) Upravljavec naprave mora po zaprtju naprave nemudoma obvestiti ministrstvo o dogodkih ali razvoju dogodkov, ki utegnejo vplivati na stabilnost naprave, in o vseh pomembnih škodljivih vplivih na okolje, ki jih je odkril med spremljanjem stanja naprave ali njenim nadzorom.

(10) Ob nesreči na napravi mora upravljavec naprave tudi po njenem zaprtju izvajati ukrepe v skladu z načrtom zaščite in reševanja iz prvega odstavka 6. člena te uredbe in slediti vsem drugim navodilom ministrstva glede potrebnih ukrepov za izboljšanje stanja naprave po nesreči.

(11) Upravljavec naprave krije vse stroške za izvajanje potrebnih ukrepov iz prejšnjega odstavka, ki jih je zaradi izboljšanja stanja naprave po nesreči odredilo ministrstvo.

(12) Upravljavec naprave mora po njenem zaprtju poročati ministrstvu o rezultatih spremljanja stanja naprave in vzdrževanju vseh strukturnih delov naprave s pogostostjo in na način, ki ju določi ministrstvo v odločbi o zaprtju naprave iz četrtega odstavka tega člena, s čimer dokazuje izpolnjevanje pogojev iz okoljevarstvenega dovoljenja za fazo po zaprtju naprave.

13. člen

(preprečevanje poslabšanja stanja vod ter onesnaževanja zraka in tal)

(1) Upravljavec naprave mora sprejeti in izvajati ukrepe preprečevanja poslabšanja kemijskega in ekološkega stanja voda v skladu s predpisi, ki urejajo standarde kakovosti voda, tako da:

1. oceni možnost nastajanja izcednih voda iz odloženih odpadkov, vključno z vsebnostjo onesnaževal v izcednih vodah, med obratovanjem naprave in v fazi po njenem zaprtju in določi vodno bilanco naprave;
2. prepreči ali čim bolj zmanjša nastajanje izcednih voda ter onesnaževanje površinskih voda ali podzemne vode in tal z odpadki;
3. zbira in čisti odpadne in izcedne vode, ki se odvajajo iz naprave tako, da izpolnjujejo zahteve iz predpisov, ki urejajo emisije snovi v vode zaradi odvajanja odpadnih vod.

(2) Upravljavec naprave mora sprejeti in izvajati ukrepe za preprečevanje ali zmanjšanje emisij prahu in odpadnih plinov v skladu s predpisi, ki urejajo emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

(3) Ministrstvo lahko odloči, da odvajanje oziroma čiščenje odpadnih ali izcednih voda iz naprave ni potrebno, če je na podlagi rezultatov študije o sestavi rudarskih odpadkov, katere izdelavo zagotovi upravljavec naprave, razvidno, da odpadna in izcedna voda iz naprave ne predstavljata nevarnosti za tla, podzemno vodo ali površinske vode.

(4) Upravljavec naprave ne sme izpuščati ali odmetavati rudarskih odpadkov v trdni ali tekoči obliki oziroma v obliki mulja v kakršen koli vodni sprejemnik, ki ni naprava v skladu s to uredbo.

(5) Ob uporabi rudarskih odpadkov, nastalih pri površinskem ali podzemnem pridobivanju mineralnih surovin, za zasipavanje odkopanih rudniških prostorov, ki se po zaprtju lahko zapolnijo z vodo, mora upravljavec naprave sprejeti in izvesti ukrepe za preprečevanje ali zmanjševanje poslabšanja stanja voda in onesnaževanja tal v skladu s prvim in četrtem odstavkom tega člena.

(6) Če je v usedalnem bazenu prisoten cianid, mora upravljavec naprave z uporabo najboljših razpoložljivih tehnologij zagotoviti, da se koncentracija lahko sprostljivega cianida v usedalnem bazenu zniža na najnižjo mogočo raven.

(7) Koncentracija lahko sprostljivega cianida na mestu izpusta jalovine iz obrata za pridobivanje mineralnih surovin v usedalni bazen ne sme presegati 10 mg/l.

(8) V primeru posebno občutljivega okolja mora upravljavec naprave na zahtevo ministrstva izdelati oceno tveganja za okolje, v kateri se upoštevajo pogoji, specifični za lokacijo, in s katero dokaže, da je ob uporabi najboljših razpoložljivih tehnologij koncentracijo lahko sprostljivega cianida znižal na najnižjo mogočo raven pod mejne vrednosti, določene v šestem in sedmem odstavku tega člena.

V. FINANČNA GARANCIJA

14. člen

(finančna garancija)

(1) Upravljavec naprave mora pred začetkom kakršne koli dejavnosti, ki vključuje kopičenje ali odlaganje rudarskih odpadkov na območju naprave, ministrstvu predložiti finančno garancijo v obliki finančnega pologa, vključno z vzajemno zajamčenimi finančnimi sredstvi, ki so jih zbrale gospodarske družbe, ali enakovredno finančno jamstvo, ki je ministrstvu v zadostni višini in takoj na voljo za:

1. izpolnitev vseh obveznosti, določenih v okoljevarstvenem dovoljenju, vključno s tistimi, ki se nanašajo na ukrepe po zaprtju;
2. izvedbo sanacije zemljišča, na katerega neposredno vpliva naprava v skladu z opisom teh del v načrtu za ravnanje z odpadki in v obsegu, ki je zahtevan z okoljevarstvenim dovoljenjem iz 7. člena te uredbe.

(2) Ministrstvo izračuna višino finančne garancije iz prejšnjega odstavka na podlagi:

1. ocene verjetnih vplivov naprave na okolje, pri čemer se upoštevajo predvsem kategorija naprave, značilnosti rudarskih odpadkov in nadaljnja raba saniranega zemljišča;
2. ocene obsega izvedbe sanacijskih del po zaprtju naprave na zemljiščih na kraju ravnanja z rudarskimi odpadki in zemljiščih v okolici, na katere ima naprava vpliv. Oceno obsega in izvedbe sanacijskih del izdelava neodvisna, za izdelavo take ocene usposobljena tretja oseba, ki jo izbere ministrstvo, stroške za izdelavo te ocene pa krije upravljavec naprave.

(3) Višino finančne garancije ministrstvo periodično prilagaja v skladu z novimi zahtevami glede obsega potrebnih sanacijskih del, ki jih je treba izvesti na zemljiščih, na katere vpliva naprava v skladu z načrtom za ravnanje z odpadki iz 5. člena te uredbe in zahtevami iz okoljevarstvenega dovoljenja iz 7. člena te uredbe.

(4) Če ministrstvo v skladu s četrtem odstavkom 12. člena te uredbe odloči o zaprtju naprave, upravljavca naprave s pisno izjavo razreši zagotavljanja finančne garancije iz prvega odstavka tega člena za vse obveznosti iz obratovanja naprave, razen za obveznosti v fazi po zaprtju naprave iz šestega odstavka 12. člena te uredbe.

VI. ČEZMEJNI VPLIVI

15. člen

(čezmejni vplivi)

(1) Če ministrstvo ugotovi, da bi obratovanje naprave kategorije A lahko škodljivo vplivalo na okolje druge države članice Evropske unije in bi lahko posledično povzročilo tveganje za zdravje ljudi v tej državi, ali če to zahteva država članica Evropske Unije, ki bi bila lahko zaradi obratovanja naprave prizadeta, mora ministrstvo v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, državo članico povabiti k sodelovanju v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja in jo v postopek tudi vključiti, če ta to želi.

(2) Ministrstvo zagotovi, da se ob nesreči, ki prizadene napravo iz prejšnjega odstavka, informacije, ki jih upravljavec naprave z namenom izpolnjevanja ciljev načrta zaščite in reševanja iz četrtega odstavka 6. člena te uredbe posreduje ministrstvu, nemudoma posredujejo pristojnemu organu druge države članice Evropske unije z namenom, da se čim bolj omilijo posledice nesreče za zdravje ljudi ter oceni in zmanjša obseg dejanske in potencialne okoljske škode.

VII. VODENJE EVIDENC

16. člen

(vodenje evidenc)

(1) Upravljavec naprave mora redno voditi evidenco zapisov o vseh postopkih ravnanja z odpadki in zagotoviti, da so ti zapisi na voljo pristojnemu inšpekcijskemu organu.

(2) V primeru zamenjave upravljavca naprave med njenim obratovanjem ali v fazi po zaprtju naprave mora upravljavec naprave zagotoviti prenos evidence zapisov iz prejšnjega odstavka ter drugih pomembnih informacij o napravi na novega upravljavca naprave.

(3) Ministrstvo vodi evidenco zaprtih naprav, vključno z opuščenimi napravami in napravami, ki so bile zaprte pred uveljavitvijo te uredbe, predvsem tistih, ki povzročajo resne škodljive vplive na okolje ali utegnejo srednjeročno ali kratkoročno postati resna grožnja za zdravje ljudi ali okolje.

VIII. POROČANJE KOMISIJI IN IZMENJAVA INFORMACIJ

17. člen

(poročanje Komisiji)

(1) Ministrstvo o izvajanju te uredbe poroča Komisiji vsaka tri leta.

(2) Poročilo se pripravi na podlagi vprašalnika ali predloge, ki ju pripravi Komisija, poročilo pa se pošlje Komisiji najpozneje v devetih mesecih po izteku triletnega obdobja, ki je zajeto v poročilu.

(3) Ministrstvo vsako leto pošlje Komisiji informacije o dogodkih, o katerih poročajo upravljavci naprav v skladu s tretjim odstavkom 11. člena te uredbe in devetim odstavkom 12. člena te uredbe. Komisija da te informacije na voljo pristojnim organom državam članicam, če to zahtevajo. Ministrstvo posreduje tako dobljene informacije zadevni javnosti, če to zahteva.

18. člen

(izmenjava informacij)

(1) Ministrstvo vzpostavi najprimernejše postopke za oceno tveganja in načrtovanje sanacijskih ukrepov za zaprte naprave ob upoštevanju različnih geoloških, hidrogeoloških in klimatskih značilnosti na podlagi metodologije, ki jo pripravi Komisija ob izmenjavi tehničnih in znanstvenih informacij med državami članicami za:

1. izvrševanje 16. člena te uredbe;
2. sanacijo zaprte naprave, ki je opredeljena v evidenci zaprtih naprav iz tretjega odstavka 16. člena te uredbe, in sicer z namenom, da se za zaprto napravo izpolnijo zahteve člena 4. člena te uredbe.

(2) Pri vzpostavitvi najprimernejših postopkov za oceno tveganja in načrtovanje ukrepov sanacije za zaprte naprave ministrstvo upošteva razvoj najboljših razpoložljivih tehnologij.

19. člen

(uporaba navodil in smernic)

Ministrstvo za izvajanje te uredbe uporablja naslednja navodila in smernice Komisije:

1. navodilo o uskladitvi in rednem pošiljanju informacij iz sedmega odstavka 7. člena te uredbe in poročanju iz dvanajstega odstavka 12. člena te uredbe kot je določeno z [Odločbo Komisije št. 2009/358/ES](#) z dne 29. aprila 2009 o uskladitvi, rednem pošiljanju informacij in vprašalniku iz [členov 22\(1\)\(a\)](#) in [18 Direktive 2006/21/ES](#) Evropskega parlamenta in Sveta o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti (UL L št. 110 z dne 1. 5. 2009, str. 39);
2. tehnične smernice za določitev višine finančne garancije v skladu z zahtevami drugega odstavka 14. člena te uredbe kot so določene z [Odločbo Komisije št. 2009/335/ES](#) z dne 20. aprila 2009 o tehničnih smernicah za določitev finančne garancije v skladu z [Direktivo 2006/21/ES](#) Evropskega parlamenta in Sveta o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti (UL L št. 101 z dne 21. 4. 2009, str. 25);
3. dopolnitev tehničnih zahtev za opredelitev odpadkov v skladu s prilogo 2 te uredbe, kot so določene z [Odločbo Komisije št. 2009/360/ES](#) z dne 30. aprila 2009 o dopolnitvi tehničnih zahtev za opredelitev odpadkov iz [Direktive 2006/21/ES](#) Evropskega parlamenta in Sveta o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti (UL L št. 110 z dne 1. 5. 2009, str. 48);
4. podrobnejšo razlago, kaj se šteje za inertne odpadke iz 4. točke 3. člena te uredbe, kot je določena z [Odločbo Komisije št. 2009/359/ES](#) z dne 30. aprila 2009 o dopolnitvi opredelitve inertnih odpadkov pri izvajanju [člena 22\(1\)\(f\) Direktive 2006/21/ES](#) Evropskega parlamenta in Sveta o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti (UL L št. 110 z dne 1. 5. 2009, str. 46);
5. podrobnejšo razlago meril za uvrščanje naprav med naprave kategorije A v skladu s prilogo 3 te uredbe kot je določena z [Odločbo Komisije 2009/337/ES](#) z dne 20. aprila 2009 o opredelitvi meril za klasifikacijo objektov za ravnanje z odpadki v skladu s [Prilogo III k](#)

IX. NADZOR

20. člen

(inšpektorji)

(1) Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za varstvo okolja.

(2) Inšpekcijski nadzor je treba opraviti pred začetkom uporabe naprave in pozneje v rednih časovnih presledkih med njenim obratovanjem, vključno s fazo po zaprtju naprave, in sicer z namenom, da se zagotovi izpolnjevanje pogojev iz okoljevarstvenega dovoljenja.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena opravljajo inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb 5. člena, prvega odstavka 10. člena ter prvega in drugega odstavka 11. člena te uredbe za inertne odpadke oziroma neonesnaženo zemljino, ki nastajajo kot posledica raziskovanja, pridobivanja, bogatenja in skladiščenja mineralnih surovin ter obratovanja kamnolomov, inšpektorji, pristojni za rudarstvo, v skladu s predpisi, ki urejajo rudarstvo.

(4) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena opravljajo inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb 6. člena te uredbe inšpektorji, pristojni za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami.

X. KAZENSKE DOLOČBE

21. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 10.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje imetnik rudarskih odpadkov, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

- ne zagotovi ravnanja z rudarskimi odpadki v skladu s prvim odstavkom 4. člena te uredbe;
- izliva, odstavlja in pušča rudarske odpadke v naravnem okolju ali jih odmetava ali nenadzorovano obdeluje kljub prepovedi iz drugega odstavka 4. člena te uredbe ali
- opusti s to uredbo predpisano ravnanje z rudarskimi odpadki v nasprotju s tretjim odstavkom 4. člena te uredbe.

(2) Z globo od 10.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje povzročitelj rudarskih odpadkov, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če ne izvaja ukrepov za preprečevanje ali zmanjševanje škodljivih učinkov na okolje ali zdravje ljudi, ki nastanejo kot posledica ravnanja z rudarskimi odpadki v skladu s četrnim odstavkom 4. člena te uredbe.

(3) Z globo od 10.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec naprave, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

- ne pripravi ali ne sprejme zasnove preprečevanja okoljskih nesreč ali ne vzpostavi sistema obvladovanja varnosti v skladu s prvim odstavkom 6. člena te uredbe;
- obratuje z napravo ali jo na kakršen koli način uporablja brez okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave v nasprotju s prvim odstavkom 7. člena te uredbe;
- pri uporabi rudarskih odpadkov za zasipavanje odkopanih rudniških prostorov, nastalih pri površinskem ali podzemnem pridobivanju mineralnih surovin, ne izvaja ukrepov iz prvega odstavka 10. člena te uredbe;
- ne obvesti ministrstva o dogodku, ki bi utegnil vplivati na stabilnost naprave, ali o pomembnih škodljivih vplivih na okolje, na katere opozorijo postopki nadzora ali spremljanja stanja naprave, v skladu s tretjim odstavkom 11. člena te uredbe;
- ne izdelava načrta ukrepov ob nesreči na napravi ali o njem in njegovem izvajanju ne poroča ministrstvu v skladu s četrtem odstavkom 11. člena te uredbe;
- po zaprtju naprave ne zagotovi spremljanja fizikalne in kemične stabilnosti naprave in izvajanja ukrepov za preprečevanje in zmanjševanje negativnih vplivov na okolje v skladu z osmim odstavkom 12. člena te uredbe;
- po zaprtju naprave ne obvesti ministrstva o dogodkih ali razvoju dogodkov, ki utegnejo vplivati na stabilnost naprave, in o škodljivih vplivih na okolje v skladu z devetim odstavkom 12. člena te uredbe;
- ob nesreči na napravi po njenem zaprtju ne izvaja ukrepov v skladu z načrtom zaščite in reševanja v skladu z desetim odstavkom 12. člena te uredbe;
- ne sprejme ali ne izvaja ukrepov preprečevanja poslabšanja kemijskega in ekološkega stanja voda v skladu s prvim odstavkom 13. člena te uredbe;
- ne sprejme ali ne izvaja ukrepov za preprečevanje ali zmanjšanje emisij prahu in odpadnih plinov v skladu z drugim odstavkom 13. člena te uredbe;
- izpušča ali odmetava rudarske odpadke ali mulj v vodni sprejemnik v nasprotju s četrtem odstavkom 13. člena te uredbe;
- ob uporabi rudarskih odpadkov za zasipavanje odkopanih rudniških prostorov, ki se lahko zapolnijo z vodo po njihovem zaprtju, ne ravna v skladu s petim odstavkom 13. člena te uredbe;
- ne zagotovi ravnanja v skladu s šestim, sedmim in osmim odstavkom 13. člena te uredbe, če je v usedalnem bazenu prisoten cianid;
- ne predloži ministrstvu finančne garancije v skladu s prvim odstavkom 14. člena te uredbe ali je ne predloži v zadostni višini.

(4) Z globo od 3.500 eurov do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec naprave, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

- ne zagotovi, da se načrt ravnanja z rudarskimi odpadki vsakih pet let pregleda oziroma po potrebi spremeni v skladu s petim odstavkom 5. člena te uredbe;
- uradno ne obvesti ministrstva o večjih spremembah pri obratovanju naprave v skladu s petim odstavkom 5. člena te uredbe;
- ne imenuje osebe, pristojne za varnost, v skladu s tretjim odstavkom 6. člena te uredbe;

- pooblaščenca za varstvo okolja ne zagotavlja strokovno neodvisnega opravljanja nalog v skladu s prvim odstavkom 11. člena te uredbe;
- ne zagotavlja tehničnega razvoja postopkov in opreme ali usposabljanja zaposlenih delavcev v skladu s prvim odstavkom 11. člena te uredbe;
- ne poroča ministrstvu o rezultatih spremljanja stanja rudarskih odpadkov v skladu s petim odstavkom 11. člena te uredbe;
- po zaprtju naprave ne poroča ministrstvu o rezultatih spremljanja stanja naprave in vzdrževanju vseh strukturnih delov naprave v skladu z dvanajstim odstavkom 12. člena te uredbe;
- ne vodi evidence zapisov o vseh postopkih ravnanja z rudarskimi odpadki ali ne zagotovi, da so ti zapisi na voljo pristojnemu inšpekcijskemu organu v skladu s prvim odstavkom 16. člena te uredbe;
- ne zagotovi prenosa evidence zapisov in samih zapisov iz prejšnje alineje in drugih pomembnih informacij o napravi na novega upravljavca naprave v skladu z drugim odstavkom 16. člena te uredbe.

(5) Z globo od 1.200 eurov do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega do četrtega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba imetnika odpadkov, povzročitelja odpadkov oziroma upravljavca naprave.

XI. PREHODNE DOLOČBE IN KONČNA DOLOČBA

22. člen

(prilagoditev glede koncentracije sprostljivega cianida)

Ne glede na določbo sedmega odstavka 13. člena te uredbe koncentracija lahko sprostljivega cianida na mestu izpusta jalovine iz obrata za pridobivanje mineralnih surovin v usedalni bazen naprave, za katero je bilo izdano okoljevarstveno dovoljenje pred 1. majem 2008 ali na ta dan že obratuje, ne sme presegati:

- 50 mg/l od 1. maja 2008,
- 25 mg/l od 1. maja 2013 in
- 10 mg/l od 1. maja 2018.

23. člen

(prilagoditev obstoječih naprav)

(1) Upravljavec naprave mora za napravo, ki obratuje 1. maja 2008, izpolniti vse zahteve in pogoje za njeno obratovanje iz te uredbe najpozneje do 1. maja 2012, razen zahtev iz prvega odstavka 14. člena te uredbe, ki jih mora izpolniti najpozneje do 1. maja 2014, in zahtev v zvezi s koncentracijo lahko sprostljivega cianida, ki jih mora izpolniti v rokih iz prejšnjega člena.

(2) Določbe 5., 6., 7. in 8. člena, prvega in drugega odstavka 12. člena ter prvega do tretjega odstavka 14. člena te uredbe se ne uporabljajo za obstoječe naprave:

- na katerih so se prenehali odlagati odpadki do 1. maja 2006;
- na katerih se končujejo postopki zaprtja v skladu s predpisi, ki urejajo rudarstvo;
- ki se bodo zaprle do 31. decembra 2010.

(3) Ministrstvo do 1. avgusta 2008 uradno obvesti Komisijo o primerih iz prejšnjega odstavka in zagotovi, da upravljanje teh naprav ne ovira doseganja ciljev te uredbe, zlasti ciljev iz prvega odstavka 4. člena te uredbe in ciljev iz drugih predpisov na področju varstva okolja, predvsem iz predpisov, ki urejajo varstvo voda pred onesnaževanjem.

24. člen

(evidenca zaprtih naprav)

Ministrstvo pripravi evidenco zaprtih naprav iz tretjega odstavka 16. člena te uredbe in omogoči javnosti vpogled vanjo najpozneje do 1. maja 2012, pri čemer pri pripravi te evidence upošteva metodologijo za njeno izdelavo na podlagi informacij iz 18. člena te uredbe, če bodo do takrat te informacije na voljo.

25. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

[Priloga 1: Zasnova preprečevanja okoljskih nesreč](#)

[Priloga 2: Opredelitev odpadkov](#)

[Priloga 3: Merila za uvrščanje naprav v kategorije](#)

[Priloga 4: Informacije, ki se sporočijo zadevni javnosti](#)